

ORSZÁGOS BÍRÓSÁGI HIVATAL

ELNÖKE

1055 Budapest, Szalay utca 16.
t. 06 1 354 4108 f. 06 1 332 6312
e. obh@obh.birosag.hu

2017.OBH.XXVIII.A.1.9

A véleményező szerv és a pályázó tájékoztatása a Fővárosi Törvényszék elnöki tisztségére kiírt pályázatról

A Bírósági Közlöny 2019/1. számában a 102.E/2019. (II. 19.) OBHE határozattal kiírt elnöki pályázat tárgyában meghozott eredménytelenné nyilvánító döntés indokairól a bíróságok igazgatásáról rendelkező szabályzatról szóló 6/2015. (XI. 30.) OBH utasítás 22. § (1) bekezdése szerint a véleményező szervnek és a pályázónak az alábbi tájékoztatást adom:

A Fővárosi Törvényszék elnöki álláshelyére dr. Polgárné dr. Vida Judit és dr. Vadász Viktor bírák nyújtottak be pályázatot, melyekről a 2019. április 15-én megtartott összbírói értekezlet véleményt nyilvánított. Ezt követően dr. Polgárné dr. Vida Judit a pályázatát visszavonta.

Az összbírói értekezleten dr. Vadász Viktor pályázó (a továbbiakban: pályázó) 68%-os részvétel mellett 374 „igen” szavazatot kapott, mely számára a leadott szavazatok 71%-os, a Fővárosi Törvényszék tényleges 773 fős bírói létszámának pedig a 48 %-os mértékű támogatását jelenti.

I. A pályázat elbírálása

Kinevezési jogkörömben eljárva elemeztem a pályamű szakmai tartalmát, melynek alapján – a pályázó személyes meghallgatását is figyelembe véve – úgy ítélt meg, hogy a pályázó kinevezése esetén nem lenne biztosított a Fővárosi Törvényszék működésében az új kihívásoknak megfelelő magas szintű szakmai, valamint a szervezet tagjait érintően nyugalmat, biztonságot és kiszámíthatóságot igénylő vezetés. Erre tekintettel a 316.E/2019. (VI. 11.) OBHE számú határozattal a pályázatot eredménytelenné nyilvánítottam.

II. A pályamű szakmaisága

A Bszi. 130. § (3) bekezdésének sarkalatos rendelkezése szerint a bírósági (elnöki) vezetői álláshelyre pályázó pályaműve „a bíróságok hosszú távú terveiről és azok megvalósításának ütemezéséről” szól. Ezen kötelező törvényi előírásnak megfelelően történt a pályázati kiírásban a pályamű tartalmának meghatározása is: „A pályaműnek tartalmaznia kell a Fővárosi Törvényszék működésével kapcsolatos hosszú távú terveket és azok megvalósításának

ütemezését olyan módon, hogy azok megfeleljenek – az OBH elnöke által a bírósági szervezet számára meghatározott stratégiai céloknak, - az elnöki tisztségre vonatkozó jogszabályi rendelkezésekben és az OBH szabályzatokban foglaltaknak..."

Az alapvető törvényi előírás követelményével és a pályázati felhívásban foglaltakkal szemben a pályázó pályaművében – az abban található illetve kikövetkeztethető célok mellett – nem található konkrét módon meghatározott hosszú távú tervek és ebből következően azok megvalósításának ütemezése sem.

A pályázónak a kinevezése esetére nincs hosszú távú meghatározott és azon belül rövid távokra ütemezett terve. Egyetlen ütemtervi időtartamot, de azt is csak célkitűzésként a pályaműben *"Új igazgatási struktúra"* cím alatt és a személyes meghallgatása során említett a pályázó. A pályaművében *"az első évet a bírák igényeinek pontosabb felmérésére, a beavatkozási területek meghatározására és a rendszeresen felmerülő problémák kezelésére"* kívánja szánni. Személyes meghallgatásán elhangzottak szerint egy éven belül „problématérképet” kíván készíteni, valamint „szervezetfejlesztést” kíván végrehajtani. Hiányoznak azonban az ezekhez tartozó konkrétumok és javaslatok, valamint az a tájékoztatás, hogy a problématérkép elkészítéséig milyen döntések, intézkedések alapján kívánja megoldani a pályázó az általa felvázolt, vagy részleteiben az egy éves határidő kitűzésével megismerni kívánt problémákat.

A pályázó a pályaműben megfogalmazza a vezetői *"ars poetica"*-ját, melynek lényege az igazgatási struktúra és szervezetfejlesztés olyan alakítása, melyben a pályázó a kinevezése esetén nem "fölfel" (vagyis az OBH elnökének, mint a munkáltatói jogkör gyakorlójának és a bírósági igazgatás központi felelősének) kíván megfelelni, hanem a bírákat akarja védeni és szolgálni. Az *"ars poetica"*-ból nem lehet levezetni azonban, hogy miért és kitől kellene majd a Fővárosi Törvényszék elnökének megvédenie a bírákat. Nem került megfogalmazásra az sem, hogy a pályázó a bíróság elnökeként, igazgatási vezetőként milyen szolgálatot kíván teljesíteni. Véleményem szerint, ha a törvényszék elnöke maradéktalanul teljesíti a Bszi. 119. és 120. §-aiban, valamint az igazgatási szabályzatban meghatározott igazgatási jogait és kötelezettségeit, ezzel megfelelően "szolgálja" az igazságszolgáltatási tevékenységet, a bírákat és az egész bírósági szervezetet.

A pályamű többnyire a Fővárosi Törvényszék megelőző évekbeli vezetésének, valamint a központi igazgatásnak a bírálata, esetenként a pályázó szubjektív véleményét és létezőként kezelt feltételezéseit, valamint általános jellegű felvetéseit, kívánalmait tartalmazza. Ilyen vélemények és felvetések találhatóak a pályamű *"Az igazgatási támogatás"* címszó alatti részben a bíróság elnökének kiemelkedő fontosságú feladatát képező ügyelosztást érintően: *"Az egyenlő terhelés kapcsán kulcskérdés lesz az ügyteherelosztás, amihez már rövid távon hozzá kell nyúlni." ... „Nem elfogadható, ha egy vezető az ügyelosztási rend képlékeny rendelkezéseit kihasználva a gyakorlatban önhatalmúlag osztja el az ügyeket, még ha a legjobb szándék is vezérli. ... Fontos, hogy a bírák egyéni képességei és igényei mellett az egyenlőség biztosított legyen az ügyteher kapcsán."* A pályázó nem mondja

ki egyértelműen azt, hogy a Fővárosi Törvényszéken önhatalmúlag történt, illetve történik az ügyelosztás, de ha a pályaműve egyik céljaként az ilyen módon történő ügyelosztáson változtatni kíván, abból mások számára egyértelműen az következik, hogy a pályázó szerint az eddigi vezetők (kerületi elnökök, csoportvezetők, kollégiumvezetők) részéről - akár jó szándékuk mellett is - nem megfelelően történt, illetve történik az ügyek kiosztása. Megjegyzem, hogy a "kihasználva" és "önhatalmúlag" kifejezések nem egyeztethetők össze a "legjobb szándékkal". A pályázó szubjektív véleménye sértő bírálatot jelent a Fővárosi Törvényszék eddigi és jelenlegi igazgatási vezetőire nézve, és - anélkül, hogy ennek ténybeli alapja volna - kétségeket támaszthat az igazságszolgáltatás tisztességes működésével szemben a bírói karon belül, de azon kívül is.

A Fővárosi Törvényszék ügyelosztási rendjének szabályait és az ügyelosztás elveit kellő részletességgel meghatározzák az SZMSZ és a kollégiumok azon alapuló ügyrendjei. Valamennyi ügyelosztási rend egyik meghatározó elve a "*munkateher kiegyenlítésének elve*", amely kötelezően előírja: "*Legalább évenként meg kell vizsgálni a kiosztásnak a bírák, titkárok és ügyintézők közötti munkateher jelentős eltérését eredményező hatását.*" Ezen rendelkezésen keresztül is folyamatosan ellenőrizhető a bírói testületek által, hogy a bíróság vezetője milyen mértékben törekszik az "*arányos munkateher*" megvalósítására. A Fővárosi Törvényszéken a Bszi-nek, az Igazgatási Szabályzatnak és a törvényszék erre vonatkozó szabályzatainak megfelelően történt és történik jelenleg is az ügyelosztás, sem szándékos, sem "jószándékú" önhatalmaskodásról nincs tudomásom.

Az „önhatalmúlag” történő ügyelosztás valóban nem megengedett, de ennek lehetősége az elnök feladat- és hatáskörébe tartozóan az ügyelosztási rend szabályos, törvénynek megfelelő meghatározásával és az ügyelosztást végző vezetők ellenőrzésével kizárható. Ezen túl a pályázó megállapítása nem is jelez tervszerű változtatási szándékot. Nem tartalmazza a pályamű, hogy a pályázó a kinevezése esetén, hogyan kívánja megvalósítani azt a célját, hogy az ügyteher terén az „egyenlőség” biztosítva legyen a bírák „egyéni képességei” és a bírák „igényei” figyelembevételével.

A pályamű tehát nem tartalmaz hosszú távú és rövid távokra lebontott terveket, hanem csak célokat határoz meg. A pályamű 4. pont alatti része kifejezetten a „*Célkitűzések*” címet viseli. Azonban önmagában sem a cél, sem az "ars poetica" nem tud megvalósulni, ahhoz tervet is kell készíteni, amelyben a pályázó világossá teszi, hogyan, milyen lépésekben és ütemezésben érhető el a kitűzött cél. A terv lépések sorozata, amely elvezet a célhoz. A Bszi. kifejezetten megkívánja a pályázótól a hosszú távú terv és annak elérési szakaszai bemutatását.

Például a pályamű célkitűzései között szerepel a kollégiumok szakmai munkájának továbbfejlesztése oly módon, hogy nagyobb segítséget kapjanak az érdemi ítélezést támogató megoldások kialakítása érdekében. Ezen cél megvalósításához azonban nem kapcsolódik tervezés, illetve megoldási javaslat, vagyis annak ismertetése, hogy a cél

megvalósulása érdekében, milyen módon kívánja a pályázó ösztönözni és támogatni a kollégiumokat.

A Bszi 119.§. k.) pont kc.) alpontja értelmében a pályázónak a kinevezése esetén be kellene számolnia "a pályázatához csatolt, pályaművében szereplő - az adott időszakra vonatkozó - tervek megvalósulásáról". Mivel a pályázónak nincs konkrét hosszú távú – és azon belül az adott időszakra vonatkozó – terve, eleve kizárt, hogy a pályaművében szereplő hosszú távú tervek adott időszakra eső megvalósulásáról számot adhasson, többek között a pályázatát véleményező összbírói értekezlet előtt.

III. Tárgyi tévedések és hiányosságok a pályaműben

A pályaműben különösen öt területen lényeges tévedések és ellentmondásos állítások találhatók. Ez az öt terület: a stratégiai célok, a közigazgatási bíróságok felállításával kapcsolatos változások, a szervezetfejlesztéssel és a bünyjelkezeléssel kapcsolatos változások, a Fővárosi Törvényszék gazdálkodása, az ügyteher alakulása.

1. Stratégiai célok

A pályázó - szokatlan módon - mindjárt az elején „Összefoglaló” címmel kezdi a pályaműve kidolgozását és kijelenti: „*A pályaművek többsége kizárólagosan az OBH elnökeinek céljaira és programjára koncentrál, ezek aprópénzre váltásának ígéretével próbálja elnyerni a kinevező előleget bizalmát.*”

Ebből a kijelentésből az a következtetés vonható le, hogy a pályázó nem tartja követendőnek az OBH elnöke által a bírósági szervezet részére meghatározott stratégiai célokat, attól függetlenül kívánja meghatározni a Fővárosi Törvényszék vezetésének irányát. Ezen túl az előbb idézett kijelentés sértő mindazon igazgatási vezetői álláshelyre már pályázott, vagy a jövőben pályázó bírákra nézve, akik a törvényi előírások betartásával az OBH elnöke stratégiai céljai és programja mentén készítették, vagy készítik el a pályaművüket. Rájuk nézve a becsületüket sértő kijelentés az, hogy egyéni érdekből "apropénzre váltott ígéretekkel" kívánják a kinevező bizalmát elnyerni.

Sajnálatosnak tartom, hogy a pályázó saját megfogalmazása szerint „fölfelé történő megfelelés”-nek tekinti a sarkalatos törvények (Bszi., Bjt.) és a minden igazgatási vezetőre nézve kötelező Igazgatási Szabályzat rendelkezéseinek betartását. A Bszi. 76. § (1) bekezdés a) pontja értelmében: „*Az OBH elnöke általános központi igazgatási feladatkörében kialakítja, és évente aktualizálja a bírósági igazgatás hosszú távú feladatait és a megvalósításuk feltételeit tartalmazó programot.*” Ez a program a minden igazgatási vezető által ismert hat stratégiai célkitűzés mentén alakul:

- a bíróságok alkotmányos kötelezettségüket teljesítsék – a független bírák időszerűen és magas szakmai színvonalon ítéelkezzenek;

- az emberi erőforrások optimális elosztása és hasznosítása;
- a tárgyi feltételek biztosítása, optimális elosztása és hasznosítása;
- a bírósági szervezet integritása, az ítélkezési és igazgatási munka átláthatósága, az utóbbi kiszámíthatósága;
- a bírósághoz való hozzáférés egyszerűsítése;
- a képzési rendszer fejlesztése, a többi hivatásrenddel való együttműködés.

Az Igazgatási Szabályzat 23. § (1) bekezdése szerint: *„Az igazgatási intézkedésre jogosult a hatályos jogszabályi rendelkezések alapján az OBH elnökének az igazgatási irányítása körébe tartozó eszközök keretei között és a stratégia célkitűzéseit figyelembe véve felel az általa vezetett bíróság vagy szervezeti egység hatékony és időszerű működéséért, a magas szakmai színvonalon végzett igazságszolgáltatási tevékenységet biztosító tárgyi és személyi feltételek gazdaságos átlátható és arányos megteremtéséért.”*

A szabályzat 44. § (1) bekezdése előírja, hogy: *„Az ítélőtábla és a törvényszék elnöke éves munkatervet készít, amelyet a Bszi-ben, a Bjt-ben és az Iasz-ban rögzített jogszabályi rendelkezéseknek, az OBH elnökének stratégiai célkitűzéseit mentén, valamint az OBH elnökének szabályzataiban és határozataiban foglaltaknak megfelelően, továbbá a kollégiumok, a járásbíróságok, a közigazgatási és munkaügyi bíróságok, a bírói testületek és az érdekképviseleti szervek javaslatainak figyelembevételével állít össze.”*

A Bszi. 119. § szerint: *„A bíróság elnöke (...)*

m) felelős az OBH elnöke határozatainak határidőben történő végrehajtásáért (...)

o) ellátja azokat az egyéb feladatokat, amelyeket jogszabály, az OBH elnökének szabályzata, vagy az OBH elnökének határozata a hatáskörébe utal.”

2. A közigazgatási bíróságok felállításával összefüggő feladatok

A pályaművében a pályázó *„Jövőben prognosztizálható változások”* címszó alatt az első és legfontosabb változásnak tekinti a közigazgatási ügyszak kiszervezését a rendes bíróságok szervezetéből. Rögzíti azt is, hogy a munkajogi pereket tárgyaló bírák áthelyezésre kerülnek a Fővárosi Törvényszékre. A pályázó további megállapítása szerint, ha valóban ítélőtáblai szintre kerülnek a fellebbezett munkajogi ügyek, a Fővárosi Törvényszékről és a *„korábbi FKMB”-ről* elvándorlás indul meg, mert – a pályázó feltételezése szerint – *„az Országos Bírósági Hivatalon kívül minden bizonnyal a fővárosból lesz a legtöbb munkaügyi a Fővárosi Ítélőtáblára átosztva.” (Sic!)*

A pályázó ismeretei hiányosak, a következtetései megalapozatlanok, a másodfokú munkaügyi ügyszakot érintő megállapításai és feltételezéseik pedig a Bjt. pályázati rendszerének nem kellő ismeretét mutatják. Átosztásra csak az ügyek kerülhetnek, a bírákat pedig a törvényi feltételek megléte esetén – de ez jelen esetben hiányzik – az OBH elnöke *„áthelyezi”*. A közigazgatási bíróságok felállításával kapcsolatos átmeneti törvény értelmében csak az volt már kihirdetett törvényi rendelkezés a pályamű elkészítésekor,

hogy a munkaügyi perek elbírálása a törvényszék hatáskörébe tartozik 2020. január 1-jétől.

A pályamű elkészítésekor az átmeneti törvény azt a rendelkezést is tartalmazta, hogy a közigazgatási és regionális kollégiumok 2019. december 31-én megszűnnek, és 2020. január 1. napjától munkaügyi regionális kollégiumok működnek, a Fővárosi Törvényszéken működő közigazgatási és munkaügyi kollégium elnevezése pedig munkaügyi kollégiumra változik. A pályázó bár kiemelten *"első és legfontosabb"* változásnak tekintette a közigazgatási ügyszak kiszervezését, a munkaügyi kollégium jövőbeni működésére vonatkozóan a pályázat semmilyen koncepciót, elképzelést, javaslatot nem tartalmaz. A pályamű szakmaiságának vizsgálata szempontjából nincs jelentősége annak, hogy időközben a közigazgatási bíróságok felállítására vonatkozó törvény hatálybalépését a kormány elhalasztotta.

3. Szervezetfejlesztési kérdések és a bűnjel nyilvántartási rendszer

A pályázó miközben hosszasan ír egy lehetséges szervezetfejlesztési program szükségességéről, utalást sem tesz arra a közismert tényre, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróságon jelenleg is folyamatban van. A PKKB "Újítsuk meg magunkat!" szervezetfejlesztési projektje 2018. őszén vette kezdetét a Fővárosi Törvényszék legnagyobb kerületi bírósága valamennyi munkatársának bevonásával. Az ő véleményük, észrevételeik, javaslataik összegyűjtése fókuszcsoportos interjúkon és mindenki számára elérhető anonim online kérdőív segítségével hónapokon keresztül zajlott. A feltárt problémákra reagáló intézkedések megvalósításán jelenleg is több munkacsoport dolgozik. A pályamű figyelmen kívül hagyja ezt a 300 bírót és több száz igazságügyi alkalmazottat érintő átfogó projektet. Sajnálatos, hogy annak egyes - már megvalósult - lépéseit és a már kibontás alatt álló célkitűzéseit új, saját elgondolásként fogalmazza meg.

A pályázó megoldatlan problémaként hivatkozik a bűnjelkezelésre, és komoly ismerethiányról tesz tanúbizonyságot ebben a kérdésben. A Kormány döntése alapján ugyanis a központi bűnjelkezelés több fázisban valósul meg: 2020. július 1-jétől indul az egységes bűnjel-nyilvántartó program, majd 2022. január 1-jétől ténylegesen is elkerülnek a bűnjelek a bíróságoktól. A vonatkozó rendelet módosítása idén ősszel az Igazságügyi Minisztériumban veszi kezdetét, de a Pénzügyminisztérium koordinálásával már hónapok óta működik az átállást segítő munkacsoport: jogi, szakmai és informatikai almunkacsoporttal. A szakmai almunkacsoportnak tagja többek között a Fővárosi Törvényszék Bűnjel Csoportjának a vezetője is. Az előkészületekről csak idén már több hír is megjelent a központi bírósági intraneten. Ezen kívül az OBH elnöke részletes tájékoztatást adott a témában az elnöki értekezleten, valamint a Büntető Kollégiumvezetők Országos Értekezletén. Az OBH munkatársai pedig 2019. márciusában a Fővárosi Törvényszék elnökét, Büntető Kollégiumának vezetőjét szóban tájékoztatták a fentiekről a Fővárosi Törvényszék bűnjelkezelésének vizsgálatával kapcsolatos

egyeztetésen. A pályázónak több fórumon, illetve közvetlen munkatársaitól is lehetősége lett volna informálódni a témában.

4. Gazdálkodás

A pályamű szerint „A központi igazgatás az elmúlt hét év során nem alakított ki új elveken alapuló pénzügyi-igazgatási modellt az igazságszolgáltatási rendszerben...”. Ez a megállapítás alapvetően téves, szakmailag hibás és ellentmond a tényleges helyzetnek, de a pályázó saját kritikájához képest egyébként sem ad semmilyen javaslatot.

Mindenki előtt ismert, hogy 2012. évhez képest a bírósági fejezet költségvetése megduplázódott. A költségvetési törvény 2019. évben 127 milliárd forintot biztosít a bíróságok részére, ezen felül több milliárd uniós forrás és kormányhatározattal biztosított többlet áll rendelkezésre. A Fővárosi Törvényszék a legnagyobb bíróságként a gazdálkodási területet érintően is kiemelt szerepet tölt be, költségvetése évről-évre nőtt: 2011. évhez képest 2018. évre 25%-kal, amit az év közben biztosított többletek további 25%-kal növeltek.

2012. év óta a bíróságok gazdálkodását folyamatos megújulás és fejlesztések jellemzik: kontrolling rendszer bevezetése, feladatalapú tervezés, rendszeres és szisztematikus pénzügyi helyzet elemzés. A fejlesztéseknek köszönhetően a törvényszéken központi beavatkozásra az elmúlt években nem volt szükség, kiegyensúlyozott, stabil pénzügyi helyzet a jellemző és a megtervezett költségvetés biztosítja a biztonságos működést.

A tudatos költségvetési tervezés lehetővé tette a Megtartó Program bevezetését is, mely ma már egy teljes évre előre kerül meghirdetésre. A Fővárosi Törvényszéken éves szinten az egy főre jutó többletjuttatás összege 2011. évben átlagosan bruttó 22.147 forint volt, 2018. évben pedig átlagosan bruttó 1.104.109 forintra emelkedett.

A feladatalapú tervezés eredménye többek között, hogy a törvényszéken 2018. évben a bírák számára 520 darab mobil informatikai eszköz került átadásra. Az épületeket érintő beruházások, munkakörülmények javítását célzó fejlesztések is folyamatosak. A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság 2019. évben történő elhelyezésével egy évtizedek óta fennálló probléma oldódott meg, melynek eredményeként a bíróság méltó körülmények között működhet.

A gazdálkodást érintő eredményekről a bíróságok honlapján és a központi intraneten is folyamatos tájékoztatások kerülnek közzétételre, így például aktualitások, elemzések, éves beszámolók, ahol a pályázó az általa megfogalmazott észrevételekről tájékozódhatott volna, elkerülve ezáltal téves következtetések levonását.

5. A pályaműben szereplő ellentmondások

A pályázó a pályaműben "A Fővárosi Törvényszék gyengeségei" címszó alatt a folyamatosan jelentkező nagyobb ügyteherre hivatkozik, ami a bírák elfásulásához és kiegészéséhez vezet.

Ez a hivatkozás nincs összhangban a pályamű azon másik, egyébként valós megállapításával, hogy *"2018. évben a peres érkezés csökkenése volt tapasztalható a civilisztikai ügyszakban és részben a büntető ügyszakban is."* Majd a Polgári Kollégium előtt álló *"kihívások"* körében a pályázó még a tárgyalási kötelezettség újragondolását is felveti az ügyszám csökkenésére figyelemmel. A büntető ügyszakra vonatkozóan pedig arra hivatkozik, hogy a bírói munka jelentős részét *"ma már nem az érdemi ítélkezési munka teszi ki"*. Mindezek alapján a tervezés hiányán túlmenően még a célkitűzés is ellentmondásos abban a vonatkozásban, hogy a túlzott ügyteher, vagy az ügyek számának csökkenése alapján lenne szükséges hosszú- és rövidtávú tervet készíteni.

IV. A pályázó személyes meghallgatása

A pályázó a személyes meghallgatása során érdemben nem egészítette ki a pályaművét. Nem tekintetem érdemi kiegészítésnek a pályamű tartalmához nem tartozó olyan kijelentéseit, miszerint a pályázó bele kíván állni abba a harcba, melyeket valamilyen okból szükségesnek tart. A személyemre vonatkozó azon megjegyzését sem tekintetem érdemi kiegészítésnek, miszerint az OBH elnöki mandátumom lejártát követően másfél év múlva mérlegelnem kell majd a döntésem meghozatalakor azt is, hogy ezen a bíróságon szeretnék dolgozni, mondván, hogy *„nagyon gyorsan is változhatnak az idők"*. Érdemi kiegészítés hiányában a szakmai kérdéseket ténylegesen csak a pályamű alapján tudtam értékelni.

A pályaművet a korábbi évek és a jelenlegi fővárosi vezetői kar bírálata és a központi igazgatásra vonatkozó jogszabályi környezet ismeretének hiánya, illetve annak tagadása jellemzi. A pályamű alaphangulata a „harc”, a Fővárosi Törvényszék és a pályázó elleni „támadás” víziója, melyet a pályázó a személyes meghallgatásakor is kifejezésre juttatott. Már a pályamű elején felveti annak gondolatát, hogy a bírák védelemre szorulnak. Ugyancsak a bírák védelembe vételének szükségességének és a pályázó által nyújtani kívánt védelmének gondolatát jelzi a pályázó *"ars poetica"*-ja is: *"...a törvényszék elnökének így nem fölfelé kell megfelelni, hanem az ítélkezési alaptervékenység végzőit kell védeni..."* A Fővárosi Törvényszék jelenlegi helyzetének bemutatása során a pályaműben a pályázó kijelenti, hogy *„A Fővárosi Törvényszék jobban kitett a támadásoknak."* A személyes meghallgatása is az *"ütés", "lövés", "komoly harc", "védelem"* gondolatkörben mozgott. A pályázó megerősödve attól, hogy - meggyőződése szerint - a Fővárosi Törvényszék bíráinak 2/3-a mögötte áll, bele kíván állni azokba a harcokba, melyek szerinte szükségesek. Mindeközben szót sem ejt arról, hogy mi a bírósági működés lényege, s az miképpen erősíthető. Az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdése szerint a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. Minden bírósági vezetőnek ennek a jegyében kell munkálkodnia.

Álláspontom szerint, minden bírósági vezetőnek a nyugalom és a biztonság megteremtésére kell törekednie, hiszen csak ez szolgálhatja a bírósági szervezet, valamint a jogkereső polgárok, a velünk kapcsolatban álló hivatásrendek érdekeit. A mindenkori

vezetőknek az esetleges nehézségek tárgyszerű feltárására és azok megoldására kell összpontosítani. Emellett kiemelkedően fontos, hogy az eredményeket is képes legyen látni és láttatni, a bírók és igazságügyi alkalmazottak erőfeszítéseit pedig el kell ismernie. Cselekvő részesének kell lennie a stratégia célok mentén alakuló bírósági szervezeten belüli együttműködésnek, amely feltételezi a más bíróságok, a felsőbb bíróságok, de a központi igazgatás viszonylatában is a kiegyensúlyozott szakmai és igazgatási kapcsolattartást. Mindezeknek azonban éppen az ellenkezőjét jeleníti meg a pályamű, és a pályázó személyes előadása is.

Mindezekre figyelemmel a pályázat elfogadására nincs lehetőség.

Budapest, 2019. június 11.

dr. Handó Tünde